VII kadencja

KANCELARIA SEJMU
Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

- **Komisji Infrastruktury**
  (nr 174)
- **Komisji Polityki Społecznej i Rodziny**
  (nr 113)

z dnia 28 sierpnia 2013 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji Infrastruktury (nr 174)

Komisji Polityki Społecznej i Rodziny (nr 113)

28 sierpnia 2013 r.

Komisje: Infrastruktury oraz Polityki Społecznej i Rodziny, obradujące pod przewodnictwem posła **Stanisława Żmijana (PO)**, przewodniczącego Komisji Infrastruktury, zrealizowały następujący porządek obrad:

– rozpatrzenie sprawozdania podkomisji nadzwyczajnej do rozpatrzenia komisyjnego projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym oraz ustawy – Kodeks wykroczeń (druk nr 823);

– rozpatrzenie projektu dezyderatu skierowanego do Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej w sprawie praw osób niepełnosprawnych jako uczestników ruchu drogowego.

W posiedzeniu udział wzięli: **Zbigniew Rynasiewicz** sekretarz stanu w Ministerstwie Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej wraz ze współpracownikami, **Krzysztof Kosiński** zastępca dyrektora Biura Pełnomocnika Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych, **Agnieszka Dudzińska** zastępca prezesa Zarządu Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, **Marek Wasiak** główny specjalista w Komendzie Głównej Policji, **Michał Naruszewicz** starszy specjalista w Ministerstwie Finansów oraz **Piotr Pawłowski** prezes Stowarzyszenia Przyjaciół Integracji.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Dariusz Lipski**, **JolantaMisiak**, **Teodozja Nojszewska-Łasicka**, **Jakub Krowiranda** i **Brygida Śliwka** – z sekretariatu Komisji w Biurze Komisji Sejmowych, **Michał Baranowski** i **Radosław Radosławski** – legislatorzy z Biura Legislacyjnego oraz **Krzysztof Pater** – stały doradca Komisji Polityki Społecznej i Rodziny.

Przewodniczący poseł Stanisław Żmijan (PO):

Dzień dobry państwu, otwieram wspólne posiedzenie Komisji Polityki Społecznej i Rodziny oraz Komisji Infrastruktury. Razem z panem przewodniczącym Sławomirem Piechotą witamy państwa serdecznie. Witam przedstawicieli resortów. Resort infrastruktury reprezentuje pan minister Zbigniew Rynasiewicz wraz ze współpracownikami, witam serdecznie. Witam także serdecznie przedstawicieli resortu pracy i polityki społecznej. Ponadto, w obradach uczestniczą przedstawiciele ministra finansów, Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, witam państwa serdecznie. Witam także przedstawicieli organizacji społecznych.

Porządek dzisiejszego posiedzenie wspólnie obradujących Komisji przewiduje rozpatrzenie sprawozdania podkomisji nadzwyczajnej do rozpatrzenia komisyjnego projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym oraz ustawy – Kodeks wykroczeń, druk nr 823. Czy do tego porządku są uwagi? Są uwagi. Bardzo proszę pana przewodniczącego Piechotę.

Poseł Sławomir Piechota (PO):

Szanowni państwo, chciałbym zaproponować uzupełnienie porządku obrad o rozpatrzenie projektu dezyderatu skierowanego do Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej w sprawie praw osób niepełnosprawnych jako uczestników ruchu drogowego. Projekt tego dezyderatu zaakceptowało prezydium Komisji Polityki Społecznej

i Rodziny. Dotyczy on zasadniczych kwestii, mianowicie oznakowywania miejsc parkingowych rezerwowanych dla osób niepełnosprawnych oraz ujednolicenia w skali kraju sygnalizacji dźwiękowej, pod kątem osób niewidomych i niedowidzących. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Stanisław Żmijan (PO):

Bardzo dziękuję. Czy są inne uwagi i propozycje? Nie widzę. Czy są osoby przeciwne rozszerzeniu porządku? Nie widzę. Stwierdzam, że przyjęliśmy porządek dzisiejszego posiedzenia rozszerzony o rozpatrzenie projektu dezyderatu. Przystępujemy zatem do realizacji porządku posiedzenia. W pierwszej kolejności rozpatrzymy sprawozdanie podkomisji nadzwyczajnej związane ze zmianą ustawy – Prawo o ruchu drogowym. Czy są uwagi do tytułu ustawy?

Bardzo proszę, panie przewodniczący.

Poseł Sławomir Piechota (PO):

Dziękuję bardzo, panie przewodniczący. Chciałbym poprosić o chwilkę, żebym mógł przedstawić historię powstania tego projektu, dość długą zresztą. Dla wielu osób mogą być to uwagi przydatne przy analizie konkretnych zapisów projektu ustawy.

Przewodniczący poseł Stanisław Żmijan (PO):

Bardzo proszę, panie przewodniczący.

Poseł Sławomir Piechota (PO):

Dziękuję, panie przewodniczący. Projekt ustawy wpłynął do Sejmu 8 sierpnia 2012 r., więc ponad rok temu; 22 października 2012 r. projekt skierowano do pierwszego czytania na posiedzeniu Sejmu; owo pierwsze czytanie odbyło się na 26 posiedzeniu Sejmu, 15 listopada 2012 r.; 3 stycznia br. projekt rozpatrzono na posiedzeniu wspólnym obu Komisji, powołano podkomisję nadzwyczajną. Podkomisja nadzwyczajna odbyła sześć posiedzeń. Posiedzenia miały miejsce w dniach: 3 stycznia, 6 marca, 13 i 18 kwietnia, 20 czerwca oraz 23 lipca bieżącego roku; 23 lipca podkomisja przyjęła sprawozdanie, które właśnie przedkładamy obu Komisjom. W posiedzeniach podkomisji uczestniczył szeroki krąg podmiotów, zarówno rządowych, jak i pozarządowych, samorządowych także. A więc był pan minister Jarosław Duda, sekretarz stanu, pełnomocnik rządu do spraw osób niepełnosprawnych, przedstawiciele ministra spraw wewnętrznych, Komendy Głównej Policji. We wszystkich posiedzeniach uczestniczył pan Krzysztof Pater, stały doradca Komisji Polityki Społecznej i Rodziny. Uczestniczyli też przedstawiciele Ministerstwa Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej. Na jednym z posiedzeń możliwość zabezpieczeń kart przedstawił profesor Jarosław Kutyłowski z Politechniki Wrocławskiej, byli przedstawiciele Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, Głównego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ministra finansów, ministra zdrowia, urzędów miejskich Wrocławia i Poznania, a także przedstawiciele organizacji pozarządowych, Stowarzyszenia Przyjaciół Integracji oraz Stowarzyszenia „Twoje nowe możliwości”.

Szanowni państwo, podkomisja rozpatrując projekt uwzględniła zasadnicze przesłanki wymagające dodatkowej weryfikacji, również tego przedłożonego projektu. Punkt wyjścia stanowiła ocena, iż tych kart jest w tej chwili w obiegu bardzo dużo i w związku z tym coraz bardziej wątpliwe staje się uprawnienie do korzystania z miejsc, które powinny umożliwiać łatwe dotarcie osobom z zasadniczymi problemami z samodzielnym poruszaniem się. Według szacunku ministra transportu, w Polsce w obiegu jest ponad 650 tysięcy kart parkingowych, z tego – jak można ocenić choćby z informacji straży gminnych – wiele tych kart zostało wystawionych na osoby, które już nie żyją, a zatem są to karty, które nie powinny być w obiegu, a jednak są i ich ujawnienie przedstawia zasadnicze trudności.

Dlatego uznano w pracach podkomisji potrzebę zasadniczego zweryfikowania przesłanek uprawniających do otrzymania karty i posługiwania się kartą. W związku z tym uznano, iż karta powinna przysługiwać osobom o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności, zarazem o ograniczeniach w samodzielnym poruszaniu się. Ponadto uznano, iż trzeba wprowadzić okres, na jaki maksymalnie wystawiane są karty, by była jak najbardziej bezpośrednia i jednoznaczna metoda eliminowania kart nieważ-

nych. Stąd propozycja, by te karty były wydawane maksymalnie na okres pięciu lat. Tego typu ograniczenie funkcjonuje w większości krajów Unii Europejskiej. W wielu krajach poddawane są w wątpliwość karty wydawane na czas nieokreślony. To zbiegło się z debatą w Parlamencie Europejskim, gdzie m. in. przedstawicielka samorządów brytyjskich wskazywała, iż to uprawnienie jest zbyt łatwo przyznawane w wielu krajach unijnych i w związku z tym osoby przyjeżdżające na Wyspy Brytyjskie i posługujące się tymi kartami budzą zasadnicze zastrzeżenia co do prawidłowości posługiwania się nimi. Stąd m. in. rozważana na Wyspach Brytyjskich inicjatywa lokalnej karty parkingowej, eliminującej możliwość zbyt łatwego korzystania i zajmowania tych miejsc, które powinny być rezerwowane dla osób, które mają zasadnicze problemy z samodzielnym poruszaniem się. Stąd też pewna korekta zasad, że dla osób niepełnosprawnych byłaby pojedyncza karta na konkretny pojazd z tak określonym numerem karty, aby ten numer karty zawierał numer rejestracyjny, a zatem, żeby ta karta nie mogła być swobodnie przekładana między różnymi pojazdami, również pojazdami, które nie służą do przewozu osób niepełnosprawnych. Proponujemy, po dokładnej analizie, wprowadzić tę centralną ewidencję posiadaczy kart parkingowych i powiązać to ze zmianami w CEPiK-u. Proponujemy, aby ta zmiana weszła w życie razem z tym nowym modelem funkcjonowania CEPiK-u, a więc na początku roku 2016.

Komisje zasięgnęły opinii Komisji Nadzwyczajnej do spraw zmian w kodyfikacjach i również w oparciu o tę opinię podtrzymujemy propozycję, aby osoba wykorzystująca kartę parkingową w sposób nieuprawniony mogła być karana karą grzywny w wysokości 2 tys. zł. Zbiegła się ta nasza decyzja z ustawą uchwaloną w Wielkiej Brytanii, gdzie w marcu tego roku wprowadzono regulację, iż osoba posługująca się kartą parkingową w sposób nieuprawniony, czyli np. kartą osoby nieżyjącej, może być ukarana mandatem do wysokości 1 tys. funtów. Brytyjczycy wyszli z założenia, że tego typu przypadki są bardzo trudne do ujawnienia, zatem, jeśli zostaną już ujawnione, to osoba, która dopuszcza się tego naruszenia zasad prawnych, zasad przyzwoitości, powinna być karana tak, aby również zniechęcić innych do podobnych zachowań.

Proponujemy także, aby na parkingach oraz tam, gdzie są znaczone miejsca parkingowe, rezerwowano minimalną liczbę miejsc oznakowanych właśnie jako rezerwowane dla osób niepełnosprawnych Proponujemy także, żeby dotychczasowe karty zachowały ważność do 30 listopada roku 2014. To są te zasadnicze zmiany, które również zostały przeanalizowane i zaproponowane w sprawozdaniu przedkładanym przez podkomisję. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Stanisław Żmijan (PO):

Bardzo dziękuję panu przewodniczącemu za szczegóły przedstawione nam w sprawozdaniu. Mogę tylko dodać, że bardzo istotną częścią tej nowelizacji jest centralna ewidencja posiadaczy kart parkingowych.

Przystępujemy zatem do rozpatrzenia sprawozdania. Proponuję rozpatrywać kolejno zmiany. Zaczynamy od tytułu. Czy są uwagi do tytułu ustawy? Nie ma, dziękuję, przyjmujemy brzmienie tytułu ustawy.

Przechodzimy do art. 1, w art. 1 zmiana pierwsza. Czy są uwagi? Bardzo proszę, państwo posłowie. Pan przewodniczący Krzysztof Tchórzewski.

Poseł Krzysztof Tchórzewski (PiS):

Dziękuję bardzo. Chciałbym zadać pytanie panu ministrowi w sprawie zmiany pierwszej dotyczącej punktu a. Projekt jest komisyjny, ale czy ministerstwo dokonało analiz, jakie będą skutki, jeżeli chodzi o płynność ruchu drogowego? Dotychczas stosowaliśmy taką zasadę, że, z jednej strony, kierujemy się koniecznością stworzenia udogodnień dla osób niepełnosprawnych, ale, z drugiej strony, zasadnicze przepisy ruchu drogowego obowiązują osoby niepełnosprawne. Tutaj jest taka sytuacja, że znaki zakazu lub postoju są na ogół ustawiane w takich miejscach, że możliwość postoju może całkowicie blokować ruch. Co innego, gdy jest całkowity zakaz ruchu. Teraz, jeżeli odnosimy się do art.7 ust. 2, to znaczy, że w szeregu przypadkach postój np. pojazdu placówki, której pracownik może nawet pojechać do domu, może spowodować wiele komplikacji. W moim przekonaniu, zgoda na ten zapis powinna być poprzedzona analizą, co będzie w wielu miej-

scach z ruchem drogowym? Trzeba wziąć pod uwagę cały system, system wprowadzania zakazów postoju. Takie mam pytanie, prosiłbym o rozszerzenie tego tematu.

Przewodniczący poseł Stanisław Żmijan (PO):

Bardzo dziękuję. Czy są inne uwagi do zmiany pierwszej? Proszę bardzo, proszę o przedstawienie się.

Zastępca dyrektora Biura Pełnomocnika Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych Krzysztof Kosiński:

Krzysztof Kosiński, zastępca dyrektora Biura Pełnomocnika Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych. Mam pytanie, ponieważ mamy propozycję zmiany w literze *f* w zmianie pierwszej.

Przewodniczący poseł Stanisław Żmijan (PO):

Procedujmy w sposób przeze mnie zaproponowany, myślę, że nie będzie tyle uwag do każdego podpunktu w zmianie pierwszej, że nie poradzimy sobie; ale, bardzo proszę.

Zastępca dyrektora Biura Pełnomocnika Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych Krzysztof Kosiński:

W takim razie, panie przewodniczący, litera f w zmianie pierwszej to jest delegacja dla ministra właściwego do spaw zabezpieczenia społecznego w zakresie zmian dotyczących wydawania karty parkingowej. Chcielibyśmy, aby ta delegacja została rozszerzona o dwa punkty: o wzór wniosku o wydanie karty parkingowej, który osoba zainteresowana składałaby w powiatowym zespole do spraw orzekania o niepełnosprawności oraz o tryb postępowania w sprawie wydania i zwrotu karty parkingowej, tak, aby ta procedura była jednolita na terenie całego kraju, aby zespoły, które będą wykonywały nowe zadania mogły posługiwać się tą jednolitą procedurą.

Przewodniczący poseł Stanisław Żmijan (PO):

Bardzo dziękuję. Czy wasz przedstawiciel brał udział w pracach podkomisji?

Zastępca dyrektora Biura Pełnomocnika Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych Krzysztof Kosiński:

Tak, panie przewodniczący, rozmawialiśmy o tym i decyzją podkomisji przesunęliśmy dyskusję na temat tej poprawki na posiedzenie Komisji.

Przewodniczący poseł Stanisław Żmijan (PO):

Rozumiem. Czy są inne uwagi do zmiany pierwszej? Nie słyszę. Bardzo proszę, panie ministrze o udzielenie odpowiedzi na postawione pytania, podniesione kwestie.

Sekretarz stanu w Ministerstwie Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej Zbigniew Rynasiewicz:

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, naszym zdaniem, nie zachodzi tutaj taka sytuacja, która może spowodować problemy, o których mówił pan przewodniczący Tchórzewski. Pan naczelnik Mucha szczegółowo państwu odpowie. Proszę bardzo.

Naczelnik w MTBiGM Grzegorz Mucha:

Panie przewodniczący, szanowna Komisjo, chciałbym wskazać, że zmiana dotycząca ust. 1 w zmianie 1 nie obejmuje zakresu zwolnień z zakazów, do jakich mogą nie stosować się osoby niepełnosprawne. Ten zakres został określony w rozporządzeniu w sprawie znaków i sygnałów, w § 33 ust. 2 i on nie jest przedmiotem zmian.

Przewodniczący poseł Stanisław Żmijan (PO):

Bardzo dziękuje. Poproszę jeszcze pana przewodniczącego Sławomira Piechotę.

Poseł Sławomir Piechota (PO):

Dziękuję. Rzeczywiście, rozmawialiśmy, jak mówi pan dyrektor Kosiński, o tym poszerzeniu uznając, że to wymaga jeszcze przemyślenia, przeanalizowania. Jak rozumiem, również pan Krzysztof Pater i legislatorzy przychylają się do takiego uzupełnienia w tej zmianie 8 zakresu upoważnienia dla ministra do wydania rozporządzenia. Czy pan dyrektor ma konkretną propozycję brzmienia tego uzupełnienia? Bardzo proszę o jej przedstawienie.

Przewodniczący poseł Stanisław Żmijan (PO):

Bardzo proszę o zaprezentowanie i złożenie na piśmie, do prezydium, ze stosownymi podpisami. Proszę bardzo.

Zastępca dyrektora Biura Pełnomocnika Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych Krzysztof Kosiński:

Panie przewodniczący, dziękuję bardzo. Propozycja poprawki w art. 1 pkt 1 lit f – w powołanym ust. 9 w pkt. 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się punkty 3 i 4: „3) wzór wniosku o wydanie karty parkingowej"; „4) tryb postępowania w sprawie wydania i zwrotu karty parkingowej".

Przewodniczący poseł Stanisław Żmijan (PO):

Bardzo dziękuję. Bardzo proszę o stanowisko rządu w tej sprawie.

Sekretarz stanu w MTBiGM Zbigniew Rynasiewicz:

Zapis mówi o tym, że ministrem właściwym jest tu minister do spraw zabezpieczenia społecznego. Ze swojej strony nie widzę problemu, ale może też to ministerstwo się wypowie.

Przewodniczący poseł Stanisław Żmijan (PO):

Dziękuję. Proszę Biuro Legislacyjne.

Legislator Radosław Radosławski:

Jeżeli ta poprawka miałaby brzmieć dokładnie w ten sposób jak została odczytana, to brakuje wytycznych w tych dwóch punktach. Wytyczne w przepisie obecnie odnoszą się do punktu 1, wytyczne do pkt 2 są osobne. Jeżeli dodawalibyśmy pkt 3 i 4, to każdy z tych punktów też musiałby mieć swoje własne wytyczne.

Przewodniczący poseł Stanisław Żmijan (PO):

Proszę, panie przewodniczący.

Poseł Sławomir Piechota (PO):

Proponowałbym, żebyśmy teraz *ad hoc* nie dokonywali tej zmiany, natomiast żebyśmy szczegółowo przeanalizowali tę propozycję i ewentualnie zgłosili ją w drugim czytaniu.

Przewodniczący poseł Stanisław Żmijan (PO):

Czy jest zgoda na tę propozycję? Bardzo dziękuję. Ponieważ rozstrzygnęliśmy kwestie dotyczące wątpliwości do zmiany pierwszej, ponieważ zostały one rozstrzygnięte, stwierdzam, jeżeli nie usłyszę sprzeciwu, że brzmienie zmiany pierwszej zostało przyjęte przez wspólnie obradujące Komisje. Dziękuję.

Przystępujemy do zmiany drugiej. Czy ktoś z państwa posłów ma uwagi? Nie widzę. Biuro Legislacyjne? Nie zgłasza uwag. Stanowisko rządu? Pozytywne. Stwierdzam zatem, że przyjęliśmy zmianę drugą.

Przechodzimy do zmiany trzeciej. Proszę o uwagi dotyczące zmiany trzeciej. Państwo posłowie? Nie widzę. Biuro Legislacyjne? Nie widzę. Stanowisko rządu? Bez uwag. Stwierdzam zatem, że wspólnie obradujące Komisje przyjęły zmianę trzecią.

Przystępujemy do zmiany czwartej. Państwo posłowie? Nie widzę. Biuro Legislacyjne? Nie widzę. Stanowisko rządu? Pozytywne. Dziękuję. Stwierdzam zatem, że przyjęliśmy zmianę czwartą.

Przystępujemy do art. 2. Proszę o uwagi. Państwo posłowie? Nie widzę. Biuro Legislacyjne? Bez uwag. Stanowisko rządu? Pozytywne. Stwierdzam zatem, że przyjęliśmy art. 2.

Przechodzimy do art. 3. Proszę o uwagi. Państwo posłowie?

Poseł Adam Abramowicz (PiS):

Mam pytanie do art. 3 pkt 2. Chodzi o liczbę miejsc parkingowych. Na jakiej podstawie podkomisja wyliczyła te miejsca, czy są jakieś badania, ile osób niepełnosprawnych korzysta z takich miejsc? Tutaj mamy: „1 miejsce – jeżeli liczba miejsc na danym terenie wynosi 6 – 15;", „2 miejsca – jeżeli liczba miejsc na danym terenie wynosi 16 – 40", itd.; na końcu, „3% ogólnej liczby miejsc jeżeli ogólna liczba miejsc przeznaczonych na parkowanie wynosi więcej niż 100". Skąd wynikają te dane? Czy nie jest jednak wygórowana

liczba miejsc gwarantowanych? Czy nie będzie to po prostu jednak marnowanie miejsc parkingowych, których w Polsce jest jednak mało. Chciałbym uzyskać informację, skąd te proporcje?

Przewodniczący poseł Stanisław Żmijan (PO):

Bardzo dziękuję. Czy są inne uwagi? Bardzo proszę, pan poseł Świat.

Poseł Jacek Świat (PiS):

Ja też do tego punktu. Chciałbym dopytać, w punkcie 3 mówi się, że w przypadku miejsc przeznaczonych na parkowanie, znajdujących się poza parkingiem, liczba miejsc dla pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową ma wynosić nie mniej niż 3%. Mam wątpliwości, czy da się to precyzyjnie policzyć? Biorę za przykład teren należący do mojej spółdzielni mieszkaniowej. Nie wiem, czy ktoś jest w stanie precyzyjnie policzyć, ile jest miejsc poza parkingami?

Po drugie, nie ma o tym mowy, jak wyegzekwować na administratorze, czyli na spółdzielni, by takie miejsca parkingowe, te koperty dla niepełnosprawnych, zabezpieczyła. Czy są przewidziane jakiekolwiek sankcje czy możliwość wpłynięcia na administratorów, by ten obowiązek spełniali?

Przewodniczący poseł Stanisław Żmijan (PO):

Dziękuję, panie pośle. Bardzo proszę, pan poseł Jerzy Szmit.

Poseł Jerzy Szmit (PiS):

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, chciałem zapytać, tak trochę może przejaskrawiając, ale przypadek który może się zdarzyć, że wszystkie nieoznakowane miejsca parkingowe będą zajęte, a z wielu wolnych miejsc parkingowych mało kto będzie mógł skorzystać. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Stanisław Żmijan (PO):

Bardzo dziękuję. Panie ministrze?

Sekretarz stanu w MTBiGM Zbigniew Rynasiewicz:

Panie przewodniczący, Wysokie Komisje, w jakiś sposób podzielamy uwagi, szczególnie te, które wypowiedział pan poseł Świat, ponieważ uważamy, że te przepisy powinny być również uregulowane w ustawie – Prawo budowlane. Na tym etapie nie potrafimy państwu wskazać, jak powinny one brzmieć, ale uważamy, że ten zapis powinien być przyjęty w tej wersji, natomiast zobowiązujemy się przygotować odpowiednie zapisy, które by odpowiadały na wątpliwości zgłoszone przez panów posłów. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Stanisław Żmijan (PO):

Bardzo dziękuję. Panie przewodniczący, bardzo proszę.

Poseł Sławomir Piechota (PO):

Panie przewodniczący, rzeczywiście, wprowadzając nową regulację, niefunkcjonującą dotychczas w polskich przepisach, natrafiamy oczywiście na wiele kwestii niedoprecyzowanych i trudno przesądzić, jak dokładnie potoczy się w praktyce funkcjonowanie takiego rozwiązania. Kierowaliśmy się doświadczeniem wielu krajów europejskich, które tego typu rozwiązania wprowadziły już dawno, m. in. w Czechach jedno miejsce rezerwowane jest dla osoby niepełnosprawnej na 20 miejsc parkingowych. Chodzi o to, że dzisiaj jest sprawa tego dowolnego postępowania zarządców takich obszarów. Są tacy, którzy mają wrażliwość i takie miejsca wyznaczają. Natomiast są też tacy, którzy uważają, że to jest zupełnie zbędne, że to im tylko utrudnia życie, a przecież osób niepełnosprawnych nie ma aż tak wiele. Stąd kwestia, czy należy to pozostawić nadal tej swobodzie praktyki, dowolności praktyki, czy też wprowadzić pewne minimalne liczby. Mamy świadomość, że realizacja tego przepisu może powodować też różne problemy, ale też dzisiaj, mimo wielu lat funkcjonowania, nie ma takiej, powiedziałbym, jednolitej praktyki, choćby w kwestii dostępu do obiektów użyteczności publicznej. Wciąż jeszcze zdarzają się projekty, które, tak naprawdę, nie są rzeczywiście dostępne dla osób niepełnosprawnych. A zatem, opierając się na praktyce krajów, które wprowadziły tego typu rozwiązania i uznając, że jest potrzeba założenia, że nie może to zależeć wyłącznie

od dowolnej, nie wiem, większej czy mniejszej wrażliwości zarządcy takich obszarów, jest potrzebne wprowadzenie tego minimalnego uregulowania.

Jeżeli państwo pozwoliliby, to chciałbym poprosić o uzupełnienie przez pana Krzysztofa Patera, który ma też doświadczenie z perspektywy Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego, a więc tych rozwiązań funkcjonujących w wielu krajach unijnych. Pan Krzysztof Pater jest stałym doradcą naszej Komisji Polityki Społecznej i Rodziny.

Przewodniczący poseł Stanisław Żmijan (PO):

Bardzo dziękuję. Zechce pan zabrać głos? Bardzo proszę.

Stały doradca Komisji Polityki Społecznej i Rodziny Krzysztof Pater:

Szanowni państwo, jeden element chciałbym podkreślić. W przypadku miejsc parkingowych dla osób niepełnosprawnych, jeżeli zostaną przyjęte te zmiany w ustawie, to de facto te miejsca będą dotyczyły dwóch kategorii osób niepełnosprawnych – tych, dla których przejście kilkudziesięciu metrów robi ogromną różnicę, oraz osób poruszających się na wózkach, albo mających duże problemy z opuszczeniem samochodu czy też wejściem do samochodu, które po prostu muszą mieć szeroko otwarte drzwi do samochodu. Jeżeli nie ma miejsca parkingowego, to te osoby, w przeciwieństwie do pozostałych, nie pojadą o 200 m dalej, 300 m dalej, tylko po prostu nie udadzą się tam, gdzie chciałaby się udać, czyli de facto są ograniczone w możliwości poruszania się poza miejscem zamieszkania. A więc naturalną rzeczą będzie, czy powinno być, że te miejsca nie mogą być w stu procentach, bez przerwy wykorzystywane, bo to nie będzie spełniało swojej funkcji. Część z tych miejsc powinna być zawsze dostępna. Czyli jeżeli patrzymy na sytuację, w której jest puste miejsce parkingowe, to dobrze. Ono jest raz puste, za chwilę będzie zajęte, jest rotacja. Cała propozycja Komisji Polityki Społecznej i Rodziny zawarta w projekcie w omawianym druku zmierzała do tego, aby zmienić rzeczywistość, aby te miejsca parkingowe dla osób niepełnosprawnych były faktycznie dostępne.

Część krajów, tak jak pan przewodniczący powiedział, wprowadza różnego typu rozwiązania, bądź bardzo poważnie ograniczając ilość wydawanych kart, bądź wprowadzając wskaźniki procentowe, ale też są kraje, gdzie jest trochę jakby inna kultura zarządców dróg. U nas w Polsce też, jak się rozejrzymy, jest bardzo wiele różnych miejscowości, gdzie można z czystym sumieniem powiedzieć, że organizacja miejsc parkingowych jest bardzo przyjazna dla osób niepełnosprawnych. One są lokowane we właściwych miejscach, w odpowiedniej ilości i czasami stoją właśnie puste. To jest właśnie pewien wyznacznik rozwoju społecznego. Dla mnie nie ma nic zdrożnego, jeżeli są wolne miejsca dla osób niepełnosprawnych, a miejsca dla osób, które nie mają problemów w poruszaniu się wokół jakiegoś obiektu są zajęte i trzeba zaparkować trochę dalej, a później podejść, bo 300 – 400 m dla osoby, która nie ma problemów z poruszaniem się to mniej, niż 20 m dla osoby, która ma problemy z poruszaniem się.

Przewodniczący poseł Stanisław Żmijan (PO):

Dziękuję bardzo. Jeszcze pan poseł Abramowicz.

Poseł Adam Abramowicz (PiS):

Wynikła pewna niekonsekwencja. Zgadzam się osobiście z całą argumentacją, tylko chodzi o to, żeby nie było tak, że przy małej ilości miejsc parkingowych parking jest zajęty, a na przykład trzy miejsca stoją ciągle puste. Wtedy to ludzi denerwuje, że wprowadzamy nieżyciowe przepisy. Ponadto, 3% od 41 miejsc to 3 miejsca i od 101 miejsc to też 3 miejsca. Różnica jest dosyć prosta. Parking na 101 miejsc ma 3 miejsca gwarantowane i na 41 miejsc i też 3 miejsca gwarantowane. Dwa razy więcej i też trzy miejsca? Coś tu nie gra, może byśmy się nad tym pochylili, żeby to miało jakąś regułę. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Stanisław Żmijan (PO):

Dziękuję. Pan przewodniczący Krzysztof Tchórzewski, proszę.

Poseł Krzysztof Tchórzewski (PiS):

Dziękuję. Chciałbym, abyśmy sobie przypomnieli zasady, jak rozumiemy miejsca do parkowania znajdujące się poza parkingiem? O które to miejsca do parkowania chodzi?

Przewodniczący poseł Stanisław Żmijan (PO):

Dziękuję. Proszę pana przewodniczącego Piechotę.

Poseł Sławomir Piechota (PO):

Kwestia liczby miejsc – zawsze są jakieś granice minimalne i maksymalne – to jest sprawa dyskusji. Jeżeli byłaby jakaś istotna przyczyna, żeby to zmienić, proszę zaproponować, jak można by jeszcze inaczej wyliczyć tę liczbę. Chodzi o to, że tam, gdzie miejsc jest mniej, powinna być pewna minimalna liczba, a tam, gdzie miejsc jest dużo, to te 3% będą stanowiły też dużą liczbę tych miejsc. Chodzi o to, że tam, gdzie miejsc jest 40, żeby była ta minimalna liczba co najmniej 3 miejsc dla uprawnionych. A tam, gdzie jest powyżej stu miejsc wydaje nam się, że te 3% powinno wystarczyć. Praktyka pokaże, jak to będzie funkcjonować. Dziś praktyka pokazuje, że liczba wydanych kart parkingowych przekracza liczbę kopert na terenach, zwłaszcza samorządów miejskich, wielokrotnie, dziesięciokrotnie, dwudziestokrotnie, nawet trzydziestokrotnie, więc musimy to zasadniczo skorygować. A tutaj jest taka propozycja, którą też praktyka zweryfikuje, zwłaszcza, gdy będziemy wiedzieli, ile naprawdę będzie kart parkingowych, które zostaną wydane i będą w obiegu w oparciu o nowe zasady.

Przewodniczący poseł Stanisław Żmijan (PO):

Bardzo dziękuję. Jeszcze pan poseł, tak? Bardzo proszę, pan poseł Abramowicz.

Poseł Adam Abramowicz (PiS):

Upierałbym się przy tej pewnej niekonsekwencji. To się nie da zapisać, ale jeżeli mamy trzy miejsca parkingowe przy 41 i trzy miejsca, kiedy parking ma 100 miejsc, a wiadomo, że większy parking buduje się do obiektu, gdzie więcej osób przyjeżdża i teoretycznie powinno także być więcej osób niepełnosprawnych, to nie ma konsekwencji. Może, tak *ad hoc* proponuję, zrobić tak: jedno miejsce, gdy jest 6 do 15 miejsc parkingowych, dwa miejsca, gdzie jest 16 – 100 i 3% ogólnej liczby, wtedy dałoby to jakąś regułę logiczną.

Przewodniczący poseł Stanisław Żmijan (PO):

Bardzo dziękuję. Czy mógłbym prosić Biuro Legislacyjne, żeby odniosło się do kwestii, którą poruszył pan przewodniczący Tchórzewski?

Legislator Radosław Radosławski:

Nie ma tu kwestii wyboru różnych opcji o charakterze merytorycznym, tak że my nie za bardzo tutaj czujemy się władni, aby w jakikolwiek sposób doradzać Wysokiej Komisji którekolwiek z rozwiązań.

Przewodniczący poseł Stanisław Żmijan (PO):

Bardzo dziękuję. Proszę, panie ministrze.

Sekretarz stanu w MTBiGM Zbigniew Rynasiewicz:

Jeszcze raz powrócę do tego, co powiedziałem na początku, że te przepisy powinny być również uregulowane w ustawie – Prawo budowlane. Pan dyrektor Waszkiewicz to rozwinie, proszę.

Dyrektor Departamentu Dróg i Autostrad MTBiGM Jarosław Waszkiewicz:

Przepraszamy, był okres wakacyjny, w podkomisji nie udało nam się tego doprecyzować, zrobimy to, by przepisy funkcjonowały i były skuteczne. Postaramy się w Prawie budowlanym zmieścić tę państwa intencję, by parking był uregulowany w Prawie budowlanym.

Druga sprawa, czyli zarządcy dróg, zarządcy pasów drogowych, gdzie, tak naprawdę, poza płatnymi strefami parkowania nie występuje problem miejsc parkingowych. To są zarządcy, którzy zarządzają pasem drogowym. Zarządcy dróg występują na każdej kategorii drogi; zarządcy dróg krajowych – mamy 17 tysięcy kilometrów dróg krajowych. Tak samo w granicach powiatów, w granicach miast. To wszystko musimy wziąć pod uwagę, znamy intencje, postaramy się to dopracować w naszym resorcie.

Przewodniczący poseł Stanisław Żmijan (PO):

Bardzo dziękuję. Tak, bardzo proszę.

Poseł Krzysztof Tchórzewski (PiS):

Powiem, o co mi chodzi. Mamy taką sytuację, że są miejsca do parkowania poza parkingiem. Są to miejsca na terenie spółdzielni mieszkaniowych, na terenie różnego typu osiedli prywatnych, zamkniętych itd. Mamy taką sytuację, że zapisami wchodzimy w sferę własności prywatnej. Musimy też patrzeć na to, że – z innej strony – możemy naruszać całkiem inne przepisy w takim ogólnym sformułowaniu. Jeżeli się godzimy na taki ogólny zapis to można, w moim przekonaniu, sięgnąć do tego, że przepis będzie naruszał zasady konstytucyjne. Jeżeli mówimy, że we wszystkich miejscach wyznaczonych do parkowania poza parkingiem, to na prywatnych posesjach są też miejsca do parkowania, właściciel cofa ogrodzenie, bo goście do niego przyjeżdżają. Jest to problem, który wymaga uregulowania także w sferze prawa budowlanego. Musimy to powiązać, np., jak to ma być na prywatnych posesjach, na których pobudowane są sklepy. Ten przepis jest na tyle nieprecyzyjny, że powstaje pytanie, czy on w tym zakresie nie wychodzi za daleko, w kierunku naruszenia własności materialnych?

Przewodniczący poseł Stanisław Żmijan (PO):

Bardzo dziękuję. Pani przewodnicząca Kochan, bardzo proszę.

Poseł Magdalena Kochan (PO):

Chcę powiedzieć, że osoby z niepełnosprawnością to pełnoprawni obywatele naszego kraju. Wszędzie tam, gdzie z powodu ich choroby, ich niepełnosprawności my stwarzamy sztuczne dla nich bariery dostępu do czegokolwiek, do usługi, do mieszkania, do wejścia do znajomych, do korzystania w pełni z praw obywatelskich, to my jesteśmy niezgodni z konstytucją. W związku z tym każdy przepis, który ułatwia korzystanie z pełni praw obywatelskich przez osoby niepełnosprawne, który nakazuje zwykłą ludzką przyzwoitość, nawet wtedy, kiedy chodzi o prawo własności, nie może być niezgodny z konstytucją. Tam, gdzie wprowadzamy ten przepis, on jest zgodny z duchem konstytucji, bo tam, gdzie go wprowadzamy ułatwiamy niepełnosprawnym korzystanie z tego, z czego dotychczas korzystać nie mogli.

Proszę państwa, niezależnie od tego, co powiemy o prawie własności dewelopera, który buduje zamknięte osiedle mieszkaniowe, byłby taki deweloper – nie chcę tego nazwać dosadnie – mało rozsądnym handlowcem, gdyby nie uwzględniał praw osób dotkniętych niepełnosprawnością, mogących korzystać także z jego mieszkań i kupujących mieszkania w jego osiedlu, gdyby nie zapewnił im należytej oferty.

W związku z powyższym, rzeczywiście trzeba doprecyzować w Prawie budowlanym przepisy dotyczące tego, co nazywa się parkingiem, a co miejscem parkingowym. Ale niezależnie od tego, kto jest właścicielem tego miejsca, czy jego administratorem, taka osoba musi, używając zdrowego rozsądku, zapewnić osobom z niesprawnością pełnię korzystania z ich praw. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Stanisław Żmijan (PO):

Bardzo dziękuję. Jeszcze pan przewodniczący Krzysztof Tchórzewski, bardzo proszę.

Poseł Krzysztof Tchórzewski (PiS):

Pani poseł nie zrozumiała moich intencji. Otóż, z mego przekonania wynika, że ten przepis będzie po prostu przepisem martwym. Z wielu innych przepisów może wynikać i prawdopodobnie – według mojej wiedzy – wynika, że będą one całkowicie sprzeczne z tym właśnie zapisem i będzie można wywodzić różne interpretacje. I z tego właśnie tytułu musi być to szczegółowo doprecyzowane, w jakich przypadkach można właśnie wchodzić w naruszenie pewnych zasad wartości materialnych, które są dość mocno umocowane w innych przepisach, w konstytucji, poprzez ten przepis, poprzez konieczność zapewnienia korzystania niepełnosprawnym z ich praw. Dlatego, z tego tytułu, wdrożenie tego przepisu wiąże się ze zmianą szeregu przepisów. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Stanisław Żmijan (PO):

Bardzo dziękuję. Bardzo proszę Biuro Legislacyjne.

Legislator Radosław Radosławski:

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, uzupełniając tę dyskusje, która jest toczona odnośnie do ust. 2 i 3 tego przepisu, oczywiście, zdajemy sobie sprawę z pewnych ogólności tych zapisów. Natomiast ustawa o drogach publicznych obecnie nie definiuje pojęcia parkingu i nie bylibyśmy zwolennikami, aby na użytek tej konkretnej regulacji taką definicję wprowadzać, gdyż mogłoby się okazać, że w obecnym, już zastanym stanie prawnym, wprowadziłoby to pewne komplikacje, gdyż ustawodawca posługuje się sformułowaniem „parking" jednocześnie go nie definiując. W związku z tym wprowadzanie w tej chwili definicji należałoby potraktować z odpowiednią ostrożnością.

Natomiast, odnosząc się do drugiej kwestii, czyli ewentualnie objęcia tymi regulacjami dróg wewnętrznych, co było poruszane na posiedzeniu podkomisji, to wydaje się, że należałoby zastanowić się nad jakimś innym organem niż organ zarządzający, który byłby zobowiązany do wyznaczenia tych miejsc. Na posiedzeniu podkomisji były wysuwane m. in. propozycje, aby to był właściciel terenu, na którym się te miejsca znajdują.

Na chwilę obecną, żeby wspomóc Wysoką Komisję w zredagowaniu tego przepisu, potrzebujemy już jakichś konkretnych rozwiązań, które miałyby przybrać formę legislacyjną. Toczy się dyskusja, natomiast trudno powiedzieć, w którym kierunku przepis miałby zmierzać. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Stanisław Żmijan (PO):

Bardzo dziękuję. Wydaje mi się, że wyczerpaliśmy argumenty dotyczące tej materii. Jednak wobec tego, że nie zostały sformułowane żadne poprawki proponujemy, abyśmy przyjęli brzmienie art. 3 zaproponowane przez podkomisję, a na kolejny etap prac proponuję przygotować konkretną poprawkę i po prostu ją wprowadzić.

Bardzo proszę, pan poseł Abramowicz.

Poseł Adam Abramowicz (PiS):

Może byśmy jeszcze na chwilę wrócili z tym do podkomisji? Podkomisja pochyliłaby się jeszcze nad tymi punktami 2 i 3. Nie ma możliwości, tak? No, jak nie ma możliwości, to dziękuję.

Przewodniczący poseł Stanisław Żmijan (PO):

Bardzo dziękuję. Pan minister Rynasiewicz, proszę bardzo.

Sekretarz stanu w MTBiGM Zbigniew Rynasiewicz:

Panie przewodniczący, Wysokie Komisje, powtórzę, że z tej racji, że uważamy, że projekt jest bardzo zasadny, złożyliśmy zobowiązanie dotyczące art. 3 i postaramy się sprecyzować zapisy i uzgodnić również z Biurem Legislacyjnym. Przedstawimy je państwu, mam nadzieję, w drugim czytaniu.

Przewodniczący poseł Stanisław Żmijan (PO):

Bardzo dziękuję. Pan przewodniczący Piechota.

Poseł Sławomir Piechota (PO):

Panie ministrze, jesteśmy otwarci na przyjęcie takiej poprawki i zgłoszenie jej w II czytaniu, aby ostateczny kształt ustawy był jak najbardziej dopracowany. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Stanisław Żmijan (PO):

Zwracam się do pana posła Abramowicza, czy jego propozycja jest formalnym wnioskiem, bo będę musiał po prostu odpowiednio procedować.

Poseł Adam Abramowicz (PiS):

Nie, jeżeli nie ma takiej potrzeby to ja wycofuję. Oczywiście, też w II czytaniu będziemy starali się to poprawić.

Przewodniczący poseł Stanisław Żmijan (PO):

Jasne, bardzo dziękuję. Wobec powyższego stwierdzam, że wspólnie obradujące Komisje przyjęły brzmienie art. 3 w kształcie zaproponowanym w sprawozdaniu podkomisji.

Przechodzimy do art. 4, „ W ustawie z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnieniu osób niepełnosprawnych /…/ wprowadza się następujące zmiany:". Jeżeli będzie potrzeba, to, oczywiście, przerobimy, przepracujemy zmia-

nami. Proszę o uwagi państwa posłów. Nie widzę. Biuro Legislacyjne? Nie ma. Proszę stronę rządową? Bez uwag. Dziękuję bardzo. Zatem przyjęliśmy brzmienie art. 4.

Przechodzimy do art. 5. Proszę o uwagi państwa posłów. Nie widzę. Biuro Legislacyjne? Nie ma. Proszę stronę rządową? Bez uwag. Dziękuję. Wspólnie obradujące Komisje przyjęły brzmienie art. 5.

Przechodzimy do art. 6. Proszę o uwagi, państwo posłowie. Nie widzę. Biuro Legislacyjne? Nie ma. Proszę stronę rządową? Bez uwag. Dziękuję. Wspólnie obradujące Komisje przyjęły brzmienia art. 6.

Przechodzimy do art. 7. Państwo posłowie?

Poseł Krzysztof Tchórzewski (PiS):

Panie przewodniczący, miałbym uwagę. Była dyskusja nad art. 3. Ciężar wdrożenia art. 3 spada na barki samorządów, które obecnie są w niezwykle trudnej sytuacji. Bardzo wiele samorządów jest w trudniejszej sytuacji niż rząd, jeżeli chodzi o budżet. Myślę, że jeden rok jest za krótkim okresem *vacatio legis*. Dajmy szansę na przystosowanie, proponuję o rok wydłużyć, czyli do 2015 r.: „pkt 2 art. 3 wchodzi w życie z dniem 1 września 2015 r."

Przewodniczący poseł Stanisław Żmijan (PO):

Bardzo dziękuję. Pani przewodnicząca Magdalena Kochan, proszę bardzo.

Poseł Magdalena Kochan (PO):

Przeciwnie, wnioskuję o utrzymanie zapisu przygotowanego przez podkomisję.

Przewodniczący poseł Stanisław Żmijan (PO):

Bardzo proszę, pan Krzysztof Pater.

Stały doradca Komisji Polityki Społecznej i Rodziny Krzysztof Pater:

Jeszcze w kontekście art. 7 i wejścia w życie art. 3. W art. 3 znajduje się pkt 2, który w istocie wyłącznie dostosowuje terminologię do terminologii z innych części ustawy. W związku z tym pkt 2 z art. 3 powinien wchodzić w życie z dniem 1 lipca, czyli wtedy, kiedy wchodzi w życie cała ustawa. W tym kontekście, bez względu na to, jak zostanie rozstrzygnięta kwestia wejścia w życie art. 3, wydaje się, że to wejście w życie powinno dotyczyć kwestii określonych w pkt 1 i w pkt 3 art. 3.

Przewodniczący poseł Stanisław Żmijan (PO):

Czy są inne uwagi? Nie ma. Wobec tego przystępujemy do głosowania. Poddaję pod głosowanie dwie kwestie. Pierwsza kwestia to jest propozycja pana przewodniczącego Tchórzewskiego. Proszę ją przedstawić.

Poseł Krzysztof Tchórzewski (PiS):

Zgadzam się z panem, że pkt 2 może wchodzić w życie z dniem wejścia w życie ustawy. Tak że w tym momencie proponuję tylko poprawkę, która byłaby taka, że art. 3 pkt 1 i 3 wchodzi w życie z dniem 1 września 2015 r.

Przewodniczący poseł Stanisław Żmijan (PO):

Proszę mnie poprawić, jeżeli źle rozumiem; propozycja pana przewodniczącego Tchórzewskiego jest następująca: w punkcie drugim, czyli art. 3 pkt 1 i 3 wchodzi w życie z dniem 1 września 2015 r. Czy tak?

Bardzo proszę, jest zgłoszenie, proszę o przedstawienie się.

Prezes Stowarzyszenia Przyjaciół Integracji Piotr Pawłowski:

Piotr Pawłowski, Stowarzyszenie Przyjaciół Integracji. Mam pytanie do pana przewodniczącego Tchórzewskiego: z czego to wynika, że o ten rok przesuwamy, bo pan wspomniał, że samorządy są obarczone wieloma pracami? Wydaje mi się, że przesunięcie tak istotnego punktu mogłoby zakłócić prace nad naszymi zmianami.

Przewodniczący poseł Stanisław Żmijan (PO):

Proszę bardzo.

Poseł Krzysztof Tchórzewski (PiS):

Wynika to stąd m. in., że nawet ministerstwo nie ma zdecydowanego stanowiska i w związku z tym i innym sprawami prace nad ustawą jeszcze potrwają. Wydłużenie terminu na pewno nie zmieni niczego w złym kierunku, bo do wejścia całej ustawy będzie można przygotowywać się, przygotowywać karty. W grę wchodzi samo wprowadzenie ustawy w życie. Tym bardziej, że jeżeli wprowadzimy poprawki, to znacząco zwiększamy liczbę miejsc parkingowych. To spowoduje m. in., że samorządy będą musiały zastanowić się nad ogólnym zwiększeniem liczby miejsc parkingowych, na pewno trzeba będzie zrobić przeglądy w wielu miastach miejsc, gdzie mogą być parkingi, a ich nie ma. Istnieje potrzeba szerszej analizy.

Przewodniczący poseł Stanisław Żmijan (PO):

Dziękuję bardzo. Proszę, pani przewodnicząca Kochan.

Poseł Magdalena Kochan (PO):

Jestem przeciwna przedłużeniu wejścia w życie ustawy do 1 września 2015 r. Brzmienie, które zaproponował pan Krzysztof Pater i pan przewodniczący Piechota chciałabym utrzymać w mocy. Ale jedno tylko zdanie komentarza. Panie pośle, z jednej strony, narzekamy na to, że jesteśmy krajem przeregulowanym, że Unia Europejska straszliwie biurokratyzuje nam nasze życie, a z drugiej strony, chcemy sami wprowadzać kolejne rozwiązania, które, moim zdaniem, w niczym nie zmienią sytuacji. A wszędzie tam, gdzie parkujemy naszymi samochodami, bez względu na to, czy jest bardzo dokładna definicja parkingu i miejsc do parkowania, czy jej nie ma, muszą być miejsca dla osób niepełnosprawnych. Tylko tyle i aż tyle.

Przewodniczący poseł Stanisław Żmijan (PO):

Bardzo dziękuję. Poddam zatem pod głosowanie wniosek pana przewodniczącego Tchórzewskiego. Tak jak prezentowałem, pkt 2 art. 7, art. 3 pkt 1 i 3 wchodzi w życie z dniem 1 września 2015 r.

Kto jest „za"? Dziękuję. Kto jest „przeciw"? Dziękuję. Kto się wstrzymał? Dziękuję. Proszę o podanie wyników.

Sekretarz Komisji Dariusz Lipski:

9 głosów „za", 22 głosy „przeciw", zero wstrzymujących się.

Przewodniczący poseł Stanisław Żmijan (PO):

Dziękuję. Stwierdzam, że poprawka nie uzyskała rekomendacji wspólnie obradujących Komisji.

Wobec propozycji Biura Legislacyjnego, prezydium przejmuje tę poprawkę, w związku z tym pkt 2 będzie miał brzmienie następujące: „art. 3 pkt 1 i 3 wchodzi w życie z dniem 1 wrześnie 2014 r.". Czy jest sprzeciw do tego brzmienia? Nie ma, dziękuję.

Jeszcze raz zapytam, czy są uwagi do art. 7? Nie ma. Stwierdzam, że z poprawką wspólnie obradujące Komisje przyjęły brzmienie art. 7.

Pytam teraz o całą ustawę. Czy jest sprzeciw do brzmienia całości ustawy? Nie widzę, dziękuję. Stwierdzam zatem, że wspólnie obradujące Komisje przyjęły sprawozdanie podkomisji dotyczące projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym oraz ustawy – Kodeks wykroczeń.

Podkomisją kierował, jak widać, skutecznie, pan przewodniczący Sławomir Piechota. Proponuję, aby tę misję kontynuował, aby został sprawozdawcą wspólnie pracujących Komisji. Czy są inne propozycje? Nie ma. W związku z tym pan przewodniczący Piechota jest sprawozdawcą. Termin dla MSZ proponuję do dnia 2 września 2013 r.

Zrealizowaliśmy pierwszy punkt porządku dziennego, przechodzimy do drugiego, rozpatrzenie dezyderatu. Proszę o zabranie głosu pana przewodniczącego Piechotę.

Poseł Sławomir Piechota (PO):

Proszę państwa, w toku prac podkomisji pojawiły się kwestie, które uznaliśmy za pozalegislacyjne, pozaustawowe, natomiast leżące w kompetencjach wykonawczych. Stąd pojawiła się propozycja, by te kwestie zawrzeć w dezyderacie naszych Komisji.

Nie wiem, czy jest potrzeba odczytania projektu, bo jest dostępny w druku dla wszystkich państwa. Istota tego dezyderatu sprowadza się do tego, że jest to wystąpienie do ministra transportu, budownictwa i gospodarki morskiej, aby podjął działania w celu ujednolicenia dwóch kwestii: oznakowywania miejsc parkingowych wydzielanych i zarezerwowanych dla osób niepełnosprawnych przy pomocy niebieskiego tła, co jest coraz powszechniejsze w Europie, wręcz powszechne. U nas także, to już się dzieje, ale na zasadzie dobrowolności i własnych inicjatyw zarządców danego obszaru, na przykład, bardzo to jest rzetelnie zrobione w okolicach Wrocławskiego lotniska, co obserwuję na co dzień, a także przy niektórych sieciach sklepów, zwłaszcza, jeżeli są to sieci francuskie, albowiem we Francji powszechną metodą jest oznakowywanie na niebiesko takiego miejsca, co – jak pokazuje praktyka – skutecznie chroni te miejsca przed zajmowaniem przez osoby nieuprawnione.

Druga kwestia, by podjąć prace nad ujednoliceniem systemu sygnalizacji dźwiękowej na przejściach dla pieszych, pod kątem osób niewidomych lub niedowidzących. Dzisiaj jest to zupełna dowolność w skali kraju i stąd osoba z tego typu ograniczeniami, poruszająca się po Polsce w różnych miejscach, często w obszarze jednego miasta ma do czynienia z bardzo różną sygnalizacją. Stąd też ta sygnalizacja nie spełnia swojej zasadniczej funkcji. Dlatego wystąpienie do ministra transportu, budownictwa i gospodarki morskiej, by podjąć prace nad wprowadzeniem tego typu jednolitych praktycznych rozwiązań w skali kraju. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Stanisław Żmijan (PO):

Dziękuję bardzo. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Proszę bardzo, pani przewodnicząca Magdalena Kochan.

Poseł Magdalena Kochan (PO):

Podpisując się pod wszystkimi tezami dezyderatu, o których mówił pan przewodniczący Sławomir Piechota, chciałabym jeszcze uzupełnić dezyderat o jedną rzecz, która, moim zdaniem, ma ogromne znaczenie dla osób mających trudności z poruszaniem się, ale także dla osób z niedowidzeniem lub niewidzących, mianowicie o czas przeznaczony na przejście po zebrze. Tutaj w pobliżu Sejmu, na Placu Trzech Krzyży, są oznakowane bardzo dobrze przejścia, z sygnalizacja dźwiękową, ale czas przeznaczony na przejście powoduje, że ja sama muszę pędzić, a cóż dopiero osoba starsza. A często jeszcze przed tym przejściem dla pieszych ludzie starsi przyspieszają kroku i strasznie denerwują się, podobnie jak kierowcy, którzy już mają zielone światło, a muszą stać. To są niepotrzebne utrudnienia. Myślę, że wydłużenie o kilka sekund tego czasu na przejście dla pieszych w niczym nie zaszkodzi kierowcom, a ułatwi nam wszystkim życie. Zatem czas przeznaczony na przejście dość szerokich jednak ulic żeby był dłuższy. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Stanisław Żmijan (PO):

Bardzo dziękuję, pani przewodnicząca. Bardzo proszę o zabranie głosu pana posła Marka Plurę.

Poseł Marek Plura (PO):

Bardzo dziękuję, panie przewodniczący. Wzmacniając treść propozycji dezyderatu, chcę podkreślić, że poruszane w nim problemy i możliwości ich rozwiązania dla osób niepełnosprawnych są niemniej ważne niż te, które dotyczą już zakończonego rozpatrywania sprawozdania podkomisji w zakresie korzystania niepełnosprawnych z ich praw. Sytuacja, jaką dzisiaj mamy, to bardzo niekorzystny chaos, który utrudnia funkcjonowanie niepełnosprawnych osób, o czym jako przewodniczący podkomisji stałej do spraw osób niepełnosprawnych czytam i dowiaduję się również z bieżących prac, również tych podkomisyjnych. Dlatego też, mając nadzieję na pozytywną odpowiedź ministerstwa na ten dezyderat – nie mnie, ale Komisji – zdaję sobie sprawę, że ta odpowiedź nie będzie szybka, bo będzie pełna. Będzie, być może, związana ze zmianami odpowiednich rozporządzeń. Chcę podkreślić, że z prac podkomisji do spraw osób niepełnosprawnych mamy także doświadczenia, propozycje rozwiązań w tym zakresie, wynikające np. z badań sygnalizacji dźwiękowej prowadzonych przez uniwersytet w Poznaniu. Jeśli będzie taka wola,

również te doświadczenia z pracy podkomisji przekażemy, np. podczas roboczych spotkań, w postaci propozycji i rad. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Stanisław Żmijan (PO):

Bardzo dziękuję. Czy ktoś z państwa posłów chciałby zabrać głos? Nie widzę. Zapytam także, czy jest sprzeciw co do przyjęcia dezyderatu w sprawie osób niepełnosprawnych jako uczestników ruchu drogowego, skierowanego do Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej? Nie ma. Dziękuję bardzo.

Wobec wyczerpania dzisiejszego porządku dziennego zamykam posiedzenie Komisji. Dziękuję bardzo. Do widzenia.